

ni kim bilebilir? Gene, görkemli pagan görüntüler altarin sağ tarafında dizilmişti. Anlıyorsunuz değil mi, başlangıçta cinsellik ve şiddet vardı.

İlk Hıristiyanlık tamamen erkeksiydi, erildi. İki erkek Tanrı, bir de cinsiyetsizi -Baba, Oğul ve Kutsal Ruh. Gelgelelim halkın tahayyül gücü buna katlanamazdı, nitekim Ortaçağ'da bunlara bir de Bakire Meryem eklendi. İncil'e tekrar bakarsanız, Meryem'in ne kadar küçük bir rol oynadığını görürsünüz. Hemen hiçbir rolü yoktur. Antikite Çağı'nın büyük tanrıça kültürünün bir kalıntısıdır sadece. Ben İtalyan Katolikliğinin en temel unsurlarını pagan olarak yorumluyorum. Martin Luther, Katolik Kilisesi'nin gizliden gizliye sürdürdüğü paganizmi keşfedip buna karşı ayaklanmıştı. Katolikliğin pagan özünü en son keşfeden ise Madonna'dır. Tam ona göre bir roldür bu. Ama Madonna'nın kendisi bunu tam olarak anlıyor değildir. *Nightline*'i sürdürüp, sanki Woodstock hippilerinden birisiymiş gibi bedeni kutsayan sözler sarfettiği zaman, artık yoldan çıkmıştır. Bunu kendisine anlatması için bana ihtiyacı vardır. Ancak yaptığı (erotizmi, sadomazoşizmi, İtalyan Katolikliğindeki pagan ritüellerini ve putperestliği sergileyerek) bundan başka bir şey değildir.

Günümüzde Protestanlık gene göze ve kitaba dayanır. Bu nedenle kilisedeki ya da televizyondaki Protestan vaizleri hep İncil'i vurgularlar. "İhtiyacınız olan şey budur" derler. Havada sallayarak gösterirler, evirip çevirirler, hatta hızla açıp kapatırlar. Protestanların papaza da, hiyerarşiye de ihtiyaçları yoktur. Sizinle Tanrı'nın arasında hiçbir şey yoktur. İsa'yla yakın ve söze dayalı bir ilişki kurmak isterler. "İsa'yı kendi kişisel Kurtarıcınız olarak kabul ediyor musunuz?" "O sizinle beraber yürüyor, sizinle konuşuyor" ilahisini söylerler. Protestanların gözünde İsa bir dost, iyi Çobandır.

İtalyan Katoliklerinin İsa'sı ise konuşamaz. Ya okuma yazma bilmiyordur (Meryem'in kucağındaki bir bebektir) ya da haca gerilmiş işkence görmektedir. İsa'nın okur yazar olduğu, konuştuğu dönem güney Katolikleri tarafından görmezlikten gelinmektedir.

yabiliriz. Musa geri döndüğünde, bütün kabile putlara tapmaya başlamıştır. Musa şikâyetlerini hep Aaron'a yöneltir: "Ben yokken ne cehennemdeydin?" Imge çok ayartıcıdır. Katolikler arabalarının kontrol panellerine fazla resim koymamalarıyla tanınırlar; şimdilerde bu alışkanlığı Yahudilerde de görüyoruz. Bir sürü reform tapınağı artık gittikçe daha ilginç görsel tasarımlarla donatılmıştır. İkinci Emir uzun süre geçerliliğini korumuştur. Yahudiler şimdiki yüzyıla kadar görsel sanatlarda herhangi bir başarı kazanmış değillerdir.

Bu durum, benim sözün ve görüntünün seyri hakkındaki savımı kanıtlar: İnsanlar biyolojik bakımdan okur yazar olmaya programlanmış değillerdir. John Locke, edebiyat üzerine denemesinde, bedeninin zihninin kölesi olması gerektiğinde ısrar eder. Bu alıntıyı dinleyen öğrencilerimden birisi, "Onun ne demek istediğini şimdi biliyorum" demişti bana. Ve kitabı duvara dayadığında ancak yan yatarak ve sonuçta ancak her kitabın sağdaki sayfalarını okuyabildiğini anlattı. Okur yazarlığın iddiası budur: Çocukları düzgün durmaya alıştırmak, doğal olmayan bir biçimde uzun süre sessiz kalmaya dayanmak. Sözün dünyası böyledir. Ama sessizlik televizyonla nasıl başa çıkabilir?

Paglia: Ama, Neil, doğal yapısı gereği okumaya eğilimli olan insanlar fiziksel bakımdan diğer insanlar kadar aktif olamayabilirler. Burada önemli bir farklık yatıyor. Ben dansçılara ders veriyorum. Bazen çok kötü, hatta yanlış okuyorlar. Ama duygu ve ifade gücünün başka, daha eski biçimlerinde son derece başarılılar. Bazıları okumanın gerektirdiği sakin yaşama daha yatkın, bazıları değil. Bu yüzden akademide ve medyada cins ve cinsiyet konusunda koparılan gürültüler tamamen yersiz, çünkü öğretmenler ve yazarlar başkaları kadar atletik olmadıkları gibi girişken de değiller.

Postman: Okur yazar insan okuyup yazma faaliyetleri için bir bedel öder. Okuyan insanlar belki fiziksel bakımdan daha az aktiftir ve harekete, dansa ya da diğer sembolik biçimlere karşı o kadar duyarlı değillerdir. Herhalde doğrudur bu.